

Lieta Nr.C04311409
SKC – 175/2014

S P R I E D U M S

Rīgā 2014.gada 10.decembrī

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departaments šādā sastāvā:

tiesnesis referents V.Maksimovs

tiesnese V.Cīrule

tiesnesis A.Strupišs

rakstveida procesā izskatīja AS „Kimmels Rīga” kasācijas sūdzību par Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2012.gada 7.jūnija spriedumu AS „Kimmels Rīga” prasībā pret SIA „Brūveris” par preču zīmes nelikumīgas izmantošanas pārtraukšanu un SIA „Brūveris” pretprasībā pret AS „Kimmels Rīga” par preču zīmes reģistrācijas atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] AS „Kimmels Rīga” 2009.gada 9.septembrī cēlusi tiesā prasību pret SIA „Brūveris” par preču zīmes nelikumīgas izmantošanas pārtraukšanu. Prasībā, kura tikusi papildināta, pamatojoties uz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” 1., 3., 4., 7., 8., 24., 27. un 28.pantu, lūgusi aizliegt SIA „Brūveris” izmantot komercdarbībā etiķetes ar pārveidoto dizainu „Rīgas Alus gaišais” un „Rīgas Alus oriģinālais”, uzlikt par pienākumu SIA „Brūveris” pilnībā izņemt no tirdzniecības tās saražoto produkciju, kas ir apzīmēta ar minētajām etiķetēm, uzlikt par pienākumu SIA „Brūveris” iznīcināt tās saražoto produkciju, kā arī piedzīt no atbildētājas visus tiesāšanās izdevumus.

[2] SIA „Brūveris” 2010.gada 28.janvārī cēlusi tiesā pretprasību pret SIA „Kimmels Rīga”, lūdzot ar pretprasības iesniegšanas dienu atcelt preču zīmes „Kimmel Oriģinālais” (reģistrācijas Nr. M 49 756) reģistrāciju Latvijas Republikā.

Pretprasībā, pamatojoties uz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” 32.panta pirmo daļu, norādīts, ka minētā preču zīme pēc tās reģistrācijas (2002.gada 20.jūlija) piecu gadu secīgā periodā nav faktiski izmantota saistībā ar precēm, kurām tika reģistrēta.

[3] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2010.gada 8.jūnija spriedumu prasība un pretprasība noraidītas, piedzenot no AS „Kimmels Rīga” par labu SIA „Brūveris” tiesāšanās izdevumus 800 Ls.

[4] Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2010.gada 8.jūnija spriedums daļā, ar kuru noraidīta SIA „Brūveris” pretprasība, apelācijas kārtībā nav pārsūdzēts un ir stājies likumīgā spēkā.

[5] Izskatījusi lietu sakarā ar SIA „Kimmels Rīga” apelācijas sūdzību, Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta ar 2012.gada 7.jūnija spriedumu prasību noraidījusi, piedzenot no AS „Kimmels Rīga” par labu SIA „Brūveris” tiesāšanās izdevumus 1811,84 Ls, bet par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 10,09 Ls.

Attiecībā uz tiesāšanās izdevumu piedziņu spriedums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Tā kā prasība noraidāma, prasītājas samaksātie tiesāšanās izdevumi nav atlīdzināmi. Tāpat nav atlīdzināmi izdevumi 15,70 Ls, kas radušies saistībā ar pierādījumu iegūšanu Patentu valdē, jo no kvīts nav redzama šo izdevumu saistība ar konkrēto lietu.

[5.2] Ievērojot to, ka pretprasība noraidīta, nav atlīdzināma atbildētājas samaksātā valsts nodeva par pretprasības iesniegšanu.

[5.3] Daļēji atlīdzināmi izdevumi atbildētājam, kas radušies saistībā ar /personas C/ sniegto juridisko palīdzību, jo saskaņā ar Latvijas Republikas Patentu valdes patentpilnvaroto sarakstu (<http://www.lrpv.lv/index.php?lang=LV&id=69>) /personai C/ ir patentpilnvarotās statuss preču zīmju lietās. Patentpilnvaroto būtība, viņu eksaminācija, atbildība un klientam sniegtā specifiskā profesionālā palīdzība ļauj pielīdzināt patentpilnvaroto personu sarakstā ietverto personu statusu rūpnieciskā īpašuma lietās zvērinātu advokātu statusam – attiecībā uz sniegtās juridiskās palīdzības apmaksu. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK (2004.gada 29.aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu 14.pants noteic, ka dalībvalstis paredz, ka pieņemamus un samērīgus tiesu izdevumus un citas izmaksas, kas radušās lietā uzvarējušajai pusei, parasti sedz zaudējusī puse, ja vien tas nav pretrunā ar taisnīguma principiem.

Ņemot vērā minēto, atbildētājam ir tiesības uz to izdevumu atlīdzināšanu, kas saistīti ar preču zīmju pilnvarotās personas sniegto juridisko palīdzību - aizstāvībai pret prasību, bet ne to izdevumu atlīdzību, kas saistīti ar pretprasību, kas tika noraidīta.

SIA „Brūveris” par /personas C/ sniegto palīdzību pirmās instances tiesā samaksājusi 1374,30 Ls, taču pirmās instances tiesa no tiem par taisnīgi atlīdzināmu daļu atzinusi 800 Ls, ko atbildētāja nav pārsūdzējusi.

Ievērojot to, ka par /personas C/ sniegto palīdzību apelācijas instancē SIA „Brūveris” samaksājusi kopā 1011,84 Ls, atlīdzināmie izdevumi kopā ir 1811,84 Ls (800+1011,84). Tādējādi šī summa ir piedzenama no prasītājas atbildētājas labā.

[5.4] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu no prasītājas par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi kopā – 10,09 Ls.

[6] Kasācijas sūdzību par Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2012.gada 7.jūnija spriedumu iesniegusi AS „Kimmels Rīga”, lūdzot to atcelt un lietu nodot jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Kasācijas sūdzībā attiecībā uz tiesāšanās izdevumu piedziņu norādīti šādi argumenti.

[6.1] Tiesa, kvalificējot atbildētājas saņemtos juridiskos pakalpojumus par advokāta sniegto palīdzību, pārkāpusi likuma „Par tiesu varu” 106.²panta sesto daļu un Advokatūras likuma 117.pantu, jo /personas C/ sniegtie juridiskie pakalpojumi nav kvalificējami kā advokāta palīdzība, līdz ar to samaksa par tiem nav atlīdzināma.

Piedzenot no prasītājas tiesāšanās izdevumus, tiesa nepareizi atzinusi, ka patentpilnvarotie ir pielīdzināmi zvērinātiem advokātiem attiecībā uz sniegtās juridiskās palīdzības samaksu. Patentpilnvarotie nav advokāti un nevar tikt uzskatīti par tādiem arī Civilprocesa likuma izpratnē.

Atbildētāja maksājumus par juridisko palīdzību ir veikusi SIA „Aģentūra TRIA ROBIT” un zvērinātu advokātu birojam „Borenius”. /Personai C/ nekādi maksājumi nav veikti, kā arī viņai nav nekādu līgumisko attiecību ar atbildētāju. Par juridiskās palīdzības sniedzējiem šajā lietā uzskatāmi SIA „Aģentūra TRIA ROBIT” un vēlāk zvērinātu advokātu birojs „Borenius”, /persona C/ ir minēto personu darbiniece, kura rīkojās darba devēja uzdevumā.

[6.2] No SIA „Aģentūra TRIA ROBIT” mājas lapas (<http://www.triarobit.com/lat/musu-darbinieki/pilnvarotie.html>) redzams, ka tajā nestrādā neviens zvērināts advokāts, zvērināta advokāta palīgs vai Eiropas Savienības dalībvalsts advokāts. Līdz ar to tās darbinieki nevar tikt uzskatīti par advokātiem. Šai sabiedrībai atbildētājas naudas samaksātās summas nav uzskatāmas par izdevumiem advokāta palīdzības samaksai Civilprocesa likuma 33.panta trešās daļas 1.punkta izpratnē.

[6.3] Savukārt zvērinātu advokātu birojā „Borenius” praktizē vairāki zvērināti advokāti un zvērinātu advokātu palīgi (<http://www.advokatūra.lv/?open=advokati&lang=lat>).

Saskaņā ar Advokatūras likuma 116.pantu zvērinātu advokātu birojs ir personu (zvērinātu advokātu) apvienība, kurai nav juridiskās personas statusa, birojs var sniegt palīdzību tikai ar tajā praktizējošo advokātu starpniecību. Minētais izriet arī no Advokatūras likuma 117.panta, kas noteic, ka zvērināti advokāti praktizē tieši un personiski (proti, netiek pieļauta nekādas formas vietniecība). Gadījumā, ja zvērinātu advokātu biroja uzdevumā biroja klientam palīdzību faktiski sniedz persona, kura nav advokāts, šāda palīdzība saskaņā ar likuma „Par tiesu varu” 106.²panta sesto daļu un Advokatūras likuma 117.pantu nav uzskatāma par advokāta sniegto palīdzību.

Tādējādi, gadījumā, ja personai ir noslēgts līgums ar zvērinātu advokātu biroju, nevis ar atsevišķu advokātu, kvalificēt sniegto pakalpojumu kā advokāta palīdzību var tikai tajā gadījumā, ja attiecīgā pakalpojuma sniegšanu faktiski nodrošina advokāts. Visos pārējos gadījumos sniegtais pakalpojums nav uzskatāms par advokāta palīdzību.

Tā kā atbildētāja noslēdza līgumu ar zvērinātu advokātu biroju „Borenius”, bet juridisko pakalpojumu sniegšanu faktiski nodrošināja /persona C/, tas neļauj kvalificēt sniegto pakalpojumu kā advokāta palīdzību.

[6.4] Minētā nostāja ir pausta arī Senāta Civillietu departamenta 2011.gada 23.novembra spriedumā lietā Nr.SKC-377/2011, kurā Senāts skaidrojais, ka ar terminu „advokāts” Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta nozīmē jāsaprot tieši zvērināts advokāts, nevis kāds cits juridiskās profesijas pārstāvis.

[6.5] Tiesa nepareizi tulkojusi Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punktu, jo tas noteic, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par pieciem procentiem no prasījuma apmierinātās daļas, bet prasībās, kam nav mantiska rakstura, ne vairāk par advokātu atlīdzības taksi. Prasītājas celtā prasība ir nemantiska. Līdz ar to izdevumi atlīdzināmi ne vairāk par advokātu atlīdzības taksi. Uz šo brīdi advokātu atlīdzības takses nav. Tādējādi, nepastāvot normatīvajam regulējumam, tiesai nebija tiesiska pamata piedzīt no prasītājas jebkādas summas advokāta palīdzības samaksai. Tiesa pārkāpusi Latvijas Republikas Satversmē nostiprināto varas dalīšanas principu un Civilprocesa likuma 189.panta trešās daļas noteikumus.

[6.6] Tiesa kļūdaini atsaucās uz Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas Nr.2004/48/EK noteikumiem, jo saskaņā ar līgumu par Eiropas Savienības darbību, direktīvas nav tieši piemērojamas (atšķirībā no regulām, kurām ir tieša iedarbība), tas ir, tiesvedības gaitā ne puses, ne pati tiesa nevar atsaukties uz tām kā uz tiesību avotiem.

Direktīvas „tām dalībvalstīm, kurām tās adresētas, uzliek saistības attiecībā uz sasniedzamo rezultātu, bet ļauj šo valstu iestādēm noteikt to īstenošanas formas un metodes” (288.panta trešā rindkopa). Minētais nozīmē, ka direktīvas ir jāievieš, ko dalībvalstis dara pieņemot un grozot savus iekšējos normatīvos aktus un paredzot tajos direktīvu prasībām atbilstošus noteikumus.

[7] Paskaidrojumos sakarā ar iesniegto kasācijas sūdzību SIA „Brūveris” norādījusi, ka tā nav pamatota un noraidāma.

[8] Ar Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 18.decembra rīcības sēdes lēmumu ierosināta kasācijas tiesvedība sakarā ar prasītājas AS „Kimmels Rīga” kasācijas sūdzību par Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2012.gada 7.jūnija spriedumu daļā, ar kuru no prasītājas par labu

atbildētājam piedzīti tiesāšanās izdevumi, bet pārējā daļā, ar kuru noraidīta prasība par preču zīmes nelikumīgas izmantošanas pārtraukšanu, atteikts ierosināt kasācijas tiesvedību.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījis sprieduma likumību attiecībā uz personu, kas to pārsūdzējusi, un attiecībā uz argumentiem, kas minēti kasācijas sūdzībā, kā to nosaka Civilprocesa likuma 473.panta pirmā daļa, Civillietu departaments atzīst, ka Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2012.gada 7.jūnija spriedums, ar kuru no prasītājas par labu atbildētājam piedzīti tiesāšanās izdevumi, ir atceļams.

[9.1] Civillietu departaments piekrīt kasācijas sūdzībā norādītajam argumentam, ka apelācijas instances tiesa, piedzenot no prasītājas AS „Kimmels Rīga” par labu atbildētājam SIA „Brūveris” tiesāšanās izdevumus, proti, izdevumus advokāta palīdzības samaksai, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 33.panta trešās daļas 1.punktu, nepareizi atzinusi, ka patentpilnvarotais attiecībā uz sniegtās juridiskās palīdzības samaksu ir pielīdzināms zvērinātam advokātam.

[9.2] Visi tiesāšanās izdevumu veidi izsmēļoši norādīti Civilprocesa likuma 33. pantā.

Civilprocesa likuma 33.panta trešās daļas 1.punkts noteic, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir izdevumi par advokāta palīdzību.

Savukārt Civilprocesa likuma 44.panta trešajā daļā noteikts, ja prasība noraidāma, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespiež no prasītāja par labu atbildētājam.

Lietā nav strīda par to, ka prasītājas AS „Kimmels Rīga” prasība tika noraidīta un atbildētāju SIA „Brūveris” minētajā civillietā pārstāvēja patentpilnvarotā /persona C/, pamatojoties uz 2009.gada 12.oktobrī un 2012.gada 15.maijā izsniegtajām pilnvarām (*sk. lietas I.sēj. 86.lpp., lietas II.sēj. 119.lpp.*).

Kā redzams no lietas materiāliem, atbildētājas pārstāve patentpilnvarotā /persona C/ 2010.gada 24.maijā iesniegusi Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijai pieteikumu, kurā lūgusi piedzīt no prasītājas AS „Kimmels Rīga” par labu atbildētājam SIA „Brūveris” samaksāto valsts nodevu par pretprasību 50 Ls un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 1787,20 Ls, kopā 1837,20 Ls (*sk. lietas II.sēj. 58.-67.lpp.*) un 2012.gada 29.maijā iesniegusi Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātai pieteikumu, kurā lūgusi piedzīt no prasītājas ar lietas vešanu saistītos izdevumus, tostarp izdevumus, kas saistīti ar pārstāvja sniegto juridisko palīdzību 1011,84 Ls (*sk. lietas II.sēj. 134.-140.lpp.*).

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka tiesāšanās izdevumi ir atlīdzināmi daļēji - 800 Ls un šajā daļā atbildētāja nav pārsūdzējusi pirmās instances tiesas spriedumu. Ievērojot minēto, kā arī konstatējot, ka atbildētājas pārstāve ir sniegusi juridisko palīdzību un ņemot vērā patentpilnvarotā būtību, proti, eksamināciju, atbildību un klientam sniegto specifisko profesionālo palīdzību, kas ļauj pielīdzināt patentpilnvaroto personu sarakstā ietvertu personu statusu rūpnieciskā īpašuma

lietās zvērinātu advokātu statusam, apelācijas instances tiesa atzinusi, ka atbildētājas labā piedzenami tiesāšanās izdevumi patentpilnvarotās palīdzības samaksai 1811,84 Ls.

Civillietu departaments atzīst, ka Civillietu tiesu palāta nav pareizi iztulkojusi Civilprocesa likuma 33.panta trešās daļas 1.punktu.

[9.3] Saskaņā ar Advokatūras likuma 4.panta pirmo daļu par advokātiem var būt: 1) zvērināti advokāti, 2) zvērinātu advokātu palīgi, 3) Eiropas Savienības dalībvalstu pilsoņi, kuri ieguvuši advokāta kvalifikāciju kādā no Eiropas Savienības dalībvalstīm. Savukārt šā likuma 117.pants noteic, ka zvērināti advokāti praktizē tieši un personiski.

Advokāta lomu tiesu sistēmā pasvītro likuma „Par tiesu varu” 106.²panta pirmā daļa, kas noteic, ka zvērināti advokāti ir tiesu sistēmai piederīgas personas, kuras sniedz juridisku palīdzību un veic citus pienākumus saskaņā ar likumu. Šā panta otrā daļa noteic, ka zvērināti advokāti piedalās lietu izskatīšanā kā aizstāvji un pārstāvji. Zvērināta advokāta tiesības ir tikai Latvijas Republikas Zvērinātu advokātu kolēģijas locekļiem.

Advokāts Latvijā saskaņā ar likuma „Par reglamentētajām profesijām un profesionālās kvalifikācijas atzīšanu” 30.pantu ir reglamentēta profesija un ja personai Latvijā piešķirts advokāta nosaukums, tad šīs personas profesionālā darbība ir pielīdzināma tādai citās Eiropas Savienības dalībvalstīs reglamentētai profesionālajai darbībai vai reglamentētu profesionālo darbību kopumam, kuru uzsākšanai un veikšanai attiecīgās valsts tiesību aktos izvirzītas atbilstošas profesionālās kvalifikācijas prasības. Viens no minētā likuma mērķiem ir nodrošināt profesionālās darbības atbilstību noteiktām kvalitātes prasībām un kritērijiem, ja šī darbība ir saistīta ar sabiedrības interešu aizsardzību. Kvalificētas juridiskās palīdzības izmantošana maksimāli sekmē tiesas procesa ekonomiju un veicina taisnīgāka rezultāta sasniegšanu. Turklāt personas, kurām par sliktu lieta izšķirta, tiek pasargātas no pienākuma segt nepamatotus vai nesamērīgus izdevumus (*sk. Satversmes tiesas 2014.gada 7.februāra spriedumu lietā Nr.2013-04-01 26.1.punkts, 28.punkts*).

[9.4] No lietā esošās 2012.gada 15.maija pilnvaras redzams, ka SIA „Brūveris” pilnvarojusi pārstāvēt savas intereses zvērinātu advokātu biroju „Borenius” un konkrēti patentpilnvaroto preču zīmju lietās /personu C/ un/vai zvērinātas advokātes Lindu Lejiņu un Līgu Fjodorovu, kuras lietas izskatīšanā nav piedalījušās (*sk. lietas II.sēj. 119.lpp.*).

Kā redzams no Latvijas Zvērinātu advokātu padomes mājas lapas (<http://www.advokatura.lv/?open=advokati&lang=lat>), patentpilnvarotā /persona C/ nav zvērināta advokāte vai zvērināta advokāta palīgs.

Civillietu departamenta ieskatā eksaminācija kā kritērijs personas pielīdzināšanai advokātam nav izmantojams, jo eksaminācija notiek arī citās darbības jomās. Piemēram, tiek eksaminētas personas maksātnespējas administratora, zvērināta revidenta u.c. statusa iegūšanai, tomēr nav tiesiska pamata šīs personas pielīdzināt advokātam. Lai arī nav pamata apšaubīt

patentpilnvarotās /personas C/ sniegto palīdzību, šo pakalpojumu nevar kvalificēt kā advokāta palīdzība Civilprocesa likuma izpratnē, jo tā pastāv tikai tad, ja pakalpojuma sniegšanu nodrošina advokāts (zvērināts advokāts vai zvērināta advokāta palīgs).

[9.5] Saeima 2011.gada 21.jūlija ārkārtas sesijas septītajā sēdē, izskatot likumprojektu „Grozījumi Civilprocesa likumā” (Nr.15/Lp10) trešajā lasījumā, balsojumā neatbalstīja priekšlikumu, kas paredzēja ar lietas vešanu saistītos izdevumus atlīdzināt arī gadījumos, kad izdevumi radušies kvalificēta jurista palīdzības samaksai (*pieejams: <http://titania.saeima.lv/LIVS10/SaeimaLIVS10.nsf/webSasaiste?OpenView&restricttocategory=15/Lp10>*). Tādējādi likumdevējs, noraidot minētos grozījumus, nepārprotami izteicis gribu neattiecināt jēdzienu „advokāts” uz juristiem, kas nav zvērināti advokāti, ko apstiprina arī pirms balsojuma notikušās debates, kurās skaidri iezīmēti šī priekšlikuma neatbalstīšanas iemesli.

Ņemot vērā šo likumdevēja skaidri izteikto Civilprocesa likuma 33.panta trešās daļas 1.punktā un 44.panta pirmās daļas 1.punktā ietvertā jēdziena „advokāts” attiecināšanu tikai uz zvērinātiem advokātiem, kas izslēdz šā jēdziena tulkošanu paplašināti, Senāts 2011.gada 23.novembra spriedumā lietā Nr.SKC-377 jau atkāpās no 2010.gada 10.novembra spriedumā šajā lietā un 2011.gada 22.jūnija spriedumā lietā Nr.SKC-219 izteiktajām atziņām jautājumā par Civilprocesa likuma 44.panta pirmajā daļā paredzēto izdevumu atlīdzināšanu gadījumā, kad juridisko palīdzību sniedzis jurists.

Persona var izvēlēties: vai nu saņemt juridisko palīdzību no advokāta un līdz ar to gadījumā, ja lieta tiek izšķirta tai par labu, saņemt attiecīgo izdevumu atlīdzinājumu no otras puses, vai arī saņemt juridisko palīdzību no personas, kura nav advokāts Civilprocesa likuma izpratnē, un tādējādi atteikties no iespējas saņemt šo izdevumu atlīdzinājumu (*sk. Satversmes tiesas 2014.gada 7.februāra sprieduma lietā Nr.2013-04-01 28.punktu*).

[9.6] Nav pamatota apelācijas instances tiesas atsauce uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK (2004.gada 29.aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu 14.pantu, un proti, dalībvalstis paredz, ka pieņemamus un samērīgus tiesu izdevumus un citas izmaksas, kas radušās lietā uzvarējušajai pusei, parasti sedz zaudējušī puse, ja vien tas nav pretrunā ar taisnīguma principiem. Šajā direktīvā nostiprināts vispārējais princips, tomēr nav detalizēti norādīti atlīdzināmo izdevumu noteikšanas kritēriji.

Satversmes tiesa izvērtējot Rekomendācijā Nr.R(81)7 „Par justīcijas pieejamības veicināšanas pasākumiem” Eiropas Padomes Ministru komitejas norādīto, ka „izņemot īpašus gadījumus, uzvarējušajai pusei principā vajadzētu atgūt no zaudējušās puses samaksātās nodevas un citus tiesāšanās izdevumus, tajā skaitā izdevumus advokāta honorāra apmaksai, kas tai saprātīgā veidā radušies procesa laikā” atzinusi - tiesiskumam neatbilstu ne tāda situācija, ka valsts vispār nenoteiktu nekādu kārtību tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanai, nedz arī tāda situācija, ka valsts paredzētu atlīdzināt visus personai *de facto* radušos tiesāšanās izdevumus bez jebkādas

izvērtēšanas, vai šie izdevumi bijuši nepieciešami lietas efektīvai vešanai tiesā (*sk. Satversmes tiesas 2014.gada 7.februāra sprieduma lietā Nr.2013-04-01 19.3.punktu*).

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 458.panta otro daļu, atceļot spriedumu, prasītājam AS „Kimmels Rīga” atmaksājama tās samaksātā drošības nauda 200 Ls. Tā kā drošības nauda iemaksāta līdz 2014.gadam 1.janvārim latos, atmaksājama ekvivalenta summa *euro*.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 474.panta 2.punktu, Civillietu departaments

n o s p r i e d a

Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2012.gada 7.jūnija spriedumu daļā, ar kuru no AS „Kimmels Rīga” par labu SIA „Brūveris” piedzīti tiesāšanās izdevumi 1811,84 Ls atcelt un lietu nodot jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Atmaksāt AS „Kimmels Rīga” drošības naudu 284,57 EUR (divi simti astoņdesmit četri *euro*, 57 centi).

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnesis

V.Maksimovs

Tiesnese

V.Cīrule

Tiesnesis

A.Strupišs